Р Е Ш Е Н И Е
№ 2851

гр. София, 29.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова
ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Красимира Желева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **1048** по описа за **2014** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ -П. срещу решение от 25.11.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6 състав, по н.а.х.д. №5354/2013г. С оспореното решение съдът е отменил наказателно постановление №131301906 от 15.02.2013г., издадено от директора на Дирекция „ Инспекция по труда“ П., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева на основание чл.416 ал.5, във връзка с чл. 415в от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл.128а, ал.1 от КТ.

Касаторът счита, че съдебното решение е постановено в противоречие със закона. Твърди неправилно прилагане от страна на въззивния съд на нормата на чл. 28 ЗАНН, тъй като самият административно наказващ орган (АНО) е наложил наказание в хипотезата на маловажен случай по чл.415в, ал.1 КТ. Моли съдебното решение да бъде отменено.

Ответникът по касация [фирма] оспорва жалбата. Счита съдебното решение за правилно и законосъобразно и моли да бъде оставено в сила.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е

основателна.

От събраните доказателства в производството пред районния съд се установяват следните факти: На 07.12.2012г. е подадено е искане от В. Д. В. до управителя на [фирма], по повод на закриване на производствената база на дружеството в [населено място] да й бъдат предоставен необходими документи, свързани с прекратяване на трудовото й договор. До 25.01.2013г.,когато е извършена проверката от Дирекция“Инспекция по труда“ на [фирма] , дружеството- работодател все още не е предоставило на работничката исканите документи, свързани с трудовия й договор.

Съставен е АУАН от 29.01.2013г., въз основа, на който е издадено наказателното постановление.

Районният съд е приел, че нарушението е несъмнено установено. Отменил е наказателното постановление поради това, че административно-наказващият орган не е обсъдил в мотивите си, и не е квалифицирал нарушението като маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Този извод на съда е неправилен. Нарушението, нарушителят и вината са несъмнено доказани. В правомощията на съда по чл.63 ал.1 от ЗАНН е да потвърди наказателното постановление, включително и да го преквалифицира в по-леко наказуем състав, ако счита че са налице предпоставките за това. В този смисъл е и Тълкувателно решение №3 от 10.05.2011г. на Върховния административен съд.

Решението на СРС е неправилно. АНО правилно е приложил нормата на чл. 415в от КТ,като е взел предвид, че от нарушението не са настъпили вредни последици и то е отстранено веднага след установяването му. Неправилно районният съд е приложил чл. 28 от ЗАНН и на това основание е отменил наказателното постановление. В този смисъл е и ТР № 3/10.05.2011г. по т.д. № 7/2010 на О. на ВАС, според което специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на „маловажно административно нарушение”, по чл. 415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН. Съгласно цитираното тълкувателно решение, в тези случаи не е предвидено освобождаване изцяло от административнонаказателна отговорност, а налагане на същото по вид административно наказание – парична санкция, но в по–нисък размер.

Маловажните нарушения, установени по КТ, съобразно чл. 415в КТ имат два основни признака: нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и от него да не са настъпили вредни последици за работници и служители. Безспорно, в спорната хипотеза те са налице - нарушението е отстранено и от него не са настъпили вредни последици за работника. Освен това, допуснатото нарушение не е сред изрично посочените от законодателя в разпоредбата на чл.415в, ал.2 КТ изключения от хипотезата на маловажност.

С оглед на горното, съдът счита, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а при решаване на спора по същество, съгласно правомощията по чл. 222, ал. 1 от АПК наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл.222 ал.1 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 25.11.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно

отделение, 6 състав, по н.а.х.д. №5354/2013г.,и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №131301906 от 15.02.2013г., издадено от директора на Дирекция „ Инспекция по труда“ П..

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1/

2/